

Ἡ βροχή κατέπιπτε κρουνηδόν, καὶ ἡ κακοκαιρία ἐνισχύετο ἐπὶ μᾶλλον. Ἦμην μόνος τυχαίως, ἐπειδὴ κατὰ κανόνα πάντοτε συνωδευόμην ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ μου. Μέχρι τῆς κατοικίας μου ἔμελλον νὰ διατρέξω μακρὰν ὁδόν, καὶ ἤμην ἤδη τοσοῦτον διάβροχος ὥστε ἤρχισα νὰ φοβοῦμαι περὶ τῆς υγείας μου. Ἐσπευσα εἰς ἀναζήτησιν ἀμάξης, πλὴν εἰς μᾶτην τρεῖς διήλθον ἐνώπιόν μου· οἱ ἀμαξηλάται δὲν ἡννόησαν ἰταλιστὶ, καὶ ἐγὼ οὐδὲ λέξιν γερμανικῆς. Ἡ τετάρτη ἀμαξία ἐπὶ τέλους ἐστάθη εἰς τὴν φωνήν μου, ὁ ὁδηγὸς ἦτο συμπατριώτης μου. Πρὸ τῆς ἀνόδου μου ἠρώτησα αὐτὸν περὶ τῆς τιμῆς. «Πέντε φιορίνια—τὴν τιμὴν εἰσιτηρίου διὰ τὴν συναυλίαν τοῦ Παγανίνου», ἀπήντησε.—«Κλέπτα»! ἀπεκρίθη ἐξωργισμένος, «διὰ τόσων μικρὰν ἀπόστασιν ζητεῖς πέντε φιορίνια; Ὁ Παγανίνος παίζει ἐπὶ μιᾶς χορδῆς, ἀλλὰ σὺ δυσκόλως ἀφίνεις τὴν ἀμαξίαν σου νὰ τρέξῃ ἐπὶ ἐνὸς τροχοῦ.»—«Ἀχ, κύριέ μου, δὲν εἶναι τόσον δύσκολον, ὥς διίσχυρίζονται, νὰ παίζῃ τις ἐπὶ μιᾶς χορδῆς. Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐπίσης μουσικὸς, σήμερον δὲ ἐδιπλασίασα τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου, διὰ νὰ ἀκούσω καὶ ἐγὼ ἐκεῖνον τὸν μουσικόν, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουσι Παγανίνον.»—Δὲν ἔκαμα νέας συμφωνίας μετ' αὐτοῦ ὁ δρόμος ἔλαβε πέρας, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἤμην εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου. Ἐδῶσα τὰ πέντε ἐπιθυμητὰ του φιορίνια, καὶ ἐν εἰσιτηρίον διὰ τὴν συναυλίαν μου. Τὴν ἐπιτύσαν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συναυλίας τὸ πλῆθος συνωθεῖτο εἰς τὴν εἴσοδον. Εἰσῆλθον καὶ ἐγὼ ἐπίσης, ὅτε εἰς τῶν ὑπαλλήλων μοὶ λέγει ὅτι: εἰς τὴν θύραν ἵσταται ἄνθρωπός τις μὲ ἀκατάλληλον καὶ ρυπαρὰν ἐνδυμασίαν, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος». Ἦτο ὁ ἀμαξηλάτης μου τῆς προτεραίας, εἰς ὃν ἐγὼ ἐπέτρεψα τὴν εἴσοδον, καίτοι τὰ ὑποδήματά του ἦσαν ρυπαρά, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἦτο ἀφανὴς ἐντὸς τοῦ πλῆθους. Ὅτε ἐγὼ ἀνεφάνην ἐν τῇ ἐξόδῳ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συναυλίας, οὗτος ἵστατο πλησίον μου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυτελῶς ἐνδεδυμένων κυριῶν, αἵτινες εἶχον καταλάβει θέσιν εἰς τὴν πρώτην σειράν. Ἐδρεπον ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα παταγώδη χειροκροτήματα. Πρὸ πάντων ὁ ἀμαξηλάτης μου ἐδείκνυν ἐν ἐμὲ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ λίαν ταραχδῶς, ἥτις συγκαίως ἐξηρεῦγετο ἐν τῷ παίζῃν, οὕτως ὥστε ἔλαβον ἀρκετὰ διδακτικὸν μαθημα ἐκ τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἐστερεῖτο τῆς ἀπαιτουμένης ἡσυχίας. Σπανίως εἶχον τοσοῦτον ἐνθουσιώδη ἀκροατήν.

Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπιούσης ὁ ἀμαξηλάτης ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν κατοικίαν μου. «Κύριέ μου,» προσεφώνησε πλήρης σεβασμοῦ, «ἐὰν θέλητε δύνασθε νὰ μοὶ παρέζητε χάριν τινά. Εἶμαι οἰκογενειάρχης, πτωχὸς, καὶ συμπατριώτης σας· ὑμεῖς τοῦναντίον πλούσιος καὶ ὀνομαστός. Ἡ εὐτυχία μου εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς σας.»—«Διάβολε, τί θέλεις μὲ τοῦτο νὰ εἴπῃς;»—Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ θέσω ὅπισθεν τῆς ἀμάξης μου τὰς ἐξῆς δύο λέξεις: «τὸ ὄχημα τοῦ Παγανίνου.»—«Ἀς ἴηται!» ἀπεκρίθη γελῶν, «γράφε ὅ,τι θέλεις.»—Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο νοσημονέστερος ἢ ὅσον ἐνόμιζον. Μετὰ παρέλευσιν μηνῶν τινῶν, ἐγένετο γνωστότερος ἢ ἐγὼ, ἐπειδὴ τὸ Πα-

γανίνιον ὄχημά του ἀπέκτησε φήμην. Ἐγένετο δ' εὐτυχὴς διότι πάντες ἐπεθύμουν νὰ ἐποχοῦνται δι' αὐτοῦ, καὶ διότι αἱ τιμαὶ ἦσαν λίαν ἀξιοπρεπεῖς. Μετὰ δύο ἔτη ἐπιστρέψας εἰς Βιέννην, ὁ ἀμαξηλάτης μου ἦτο ἰδιοκτῆτης Ξενοδοχείου, ἐν ᾧ τότε κατόκησα, Ἀγγλος δὲ ἐξηγόρασε τὸ ὄχημά του ἀντὶ χιλίων στερλίνων.

(Μετάφρασις)

GOBERTOΣ ΚΩΧ.

Ὁ αἰὼν, καθ' ὃν ζῶμεν, εἶνε γόνιμος εἰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις καὶ δὴ τὰς τῶν Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν. Προσπαθοῦσιν ἤδη νὰ ὑπαγάγῃσι βαρυτάτας τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ νόσους ὑπὸ μίαν γενικὴν αἰτίαν, δῆλα δὴ τὴν εἰσπνοὴν μικροβίων, ἅτινα τόσον ταχέως αὐξάνουσιν, ὥστε ἐνεκα τῆς ταχείας ταύτης αὐξήσεως δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὸν θάνατον. Εἰς πολλὰς ἀσθενείας, οἷαι ἡ φθίσις, ἡ διφθερίτις, κατάρθωσαν ν' ἀνακαλύψῃσι τὸ μικρόβιον, καὶ ἐπομένως, πρὶν ἢ καταστῇ ἐπιβλαβές, νὰ μεταχειρισθῶσι καταστρεπτικόν τι φάρμακον. Ἡ φοβερότερα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν νόσος, ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα ὑπάγεται κατὰ τὰς τοῦ Δρος Κῶχ ἐρεῦνας εἰς ἐκεῖνας τὰς νόσους, αἵτινες γεννῶνται διὰ τῆς εἰσπνοῆς τοιούτων μικροβίων. Ἡ καταστροφὴ δὲ τῶν βακτηριδίων τούτων, ἅτινα ὁ χολεριὼν ἐκκρίνει, ἀποτελεῖ ἤδη ἐν τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῆς Ἰατρικῆς τέχνης. Ὁ Κῶχ παρέσχε τὴν μεγάλην ἐκδούλευσιν, ὅτι κατέγνω τὸ χολερικὸν μικρόβιον καὶ τὰ αἷτια τῆς γεννήσεως καὶ αὐξήσεως αὐτοῦ. Ὁ τολμηρὸς οὗτος ἐρευνητὴς ἔδωκεν ὠθησιν εἰς παρατηρήσεις διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐρευνῶν του καὶ τῆς διαδόσεως τῶν θεωριῶν του, αἵτινες τόσον πάταγον διήγειρον ἐσχάτως ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, ὥστε δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ δώσωμεν σημειώσεις τινὰς περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν.

Κατὰ τὴν ἐπιδημικὴν χολέραν τοῦ 1866 ὁ Ἰ. Κῶχ παρεικλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰ. Βιρχῶβ νὰ ἐξετάσῃ τὰ τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας. Αἱ ἐργασίαι ὅμως αὗται δὲν ἐστέφησαν δυστυχῶς δι' ἐπιτυχίας. Ὁ τοῦ διασήμεου τούτου ἱατροῦ συνεργάτης Κῶχ, εἰς ὃν ἐνεκα τῆς μεγάλης πρὸς τὰς διὰ μικροσκοπίου σπουδᾶς κλίσεώς του ἐδόθη ἡ ἐντολὴ νὰ ἐξετάσῃ τὸ παράσιτον, ἐπεδόθη εἰς τὸ ἔργον μετὰ μεγάλου ζήλου· ἀλλὰ τὸ μικροσκοπίον τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Νοσοκομείου δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἰσχυροτάτων, ὥστε νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ ἀσφαλῶς καὶ τὰ λεπτότατα τῶν σωμάτων, μετὰ τὴν ἔκτακτον μάλιστα τελειότητα τῶν μικροσκοπικῶν μεθόδων, αἵτινες—διὰ τοῦ αὐτοῦ ἰδίως Κῶχ—εἰσῆχθησαν. Μεθ' ὅλας τὰς ἐπιμόνους ἐρεῦνας αὐτοῦ, οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ.

Ἀλλ' ὁ Κῶχ ἔμεινε πιστὸς τῷ μικροσκοπίῳ, μεθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀποτυχίας, πόσον δὲ ὀρθῶς ἐπραξεν, ἀπεδείχθη κα-

τόπιν, ὅτε τὸ ὑποτιθέμενον μικροβίον τοῦ 1866 μετὰ κόπους καὶ ἐρεύνας 18 ἐτῶν μετεβλήθη εἰς πραγματικόν. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἐπιμόνους διὰ μικροσκοπίου ἐρευνας.

Ὅτε ἡ Εὐρώπη, φοβηθεῖσα μὴ ἡ φοβερά νόσος ὑπερβῇ τὴν Μεσόγειον ἐξαπέστειλεν ἐπιτροπὰς ἐξ ἐπιστημόνων πρὸς ἐξέτασιν τῆς φύσεως αὐτῆς, ὁ Κῶχ ἦτο εἰς τῶν ἀποστελλομένων μετὰ τῶν ὡς βοηθῶν προσληφθέντων Δόκτορες Γάσκο καὶ Δόκτορες Φίσερ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νόσος ἐν Αἰγύπτῳ εὕρισκετο εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου τῆς καὶ οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράσῃ πρὸς ἔρευναν, ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῇ ἐκδρομὴ ἠκολούθησε τὰ σπέρματα αὐτῆς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἰνδίας· καὶ ἐκεῖ δὲ χάρις τῷ μικροσκοπίῳ αἱ θεωρίαι τοῦ Κῶχ ἐστέφθησαν δι' ἐπιτυχίας, ἀνακαλυφθέντος τοῦ χο-

λερικοῦ μικροβίου με ὅλας δὲ τὰς ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ζώων γενομένας ἐρευνας οὐδὲν ἀνεκαλύφθη φαίνεται ὅτι τὰ δὲν εἶνε δεκτικὰ τοῦ χολερικοῦ τοῦ.

Μετὰ ἐνεαμήνον ἀπουσίαν ἐπανευρίσκομεν τὸν Κῶχ τῇ 3 Μαΐου ἐν Βερολίνῳ ἐστεμμένον δι' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ Γαλλικὴ ἐταιρία ἐπέστρεψεν ἀπράκτος εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα θῦμα τῆς ἐπιστήμης ἔπεσεν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς Δόκτορ Τουλιέ.

Ὁ Ροβέρτος Κῶχ ἔχει ἤδη ἡλικίαν 41 ἐτῶν. Ἀξιωματὸς δὲ τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα πολλὰ ὑπόσχεται τῇ τε ἐπιστήμῃ καὶ τῇ Ἀνθρωπότητι.

(κατὰ τὸ Γερμανικόν)

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΚΩΧ